

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku A.R.

przy uczestnictwie G.R., Krajowej Szkoły [...]

w K., I.M. i T.R.B.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 listopada 2017 r.,

wniosku o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego

z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt I CSK 47/17,

zwraca wniosek.

UZASADNIENIE

Uprawnienia aplikanta adwokackiego w postępowaniu sądowym reguluje art. 77 – prawa o adwokaturze (Dz.U. z 2016 r., nr 1999), przy czym regulacja ta obejmuje także sprawy cywilne, w których świadczenie pomocy prawnej następuje z urzędu.

Pod wnioskiem o uzupełnienie sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2017 r. znajduje się podpis aplikanta adwokackiego. Tymczasem w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje reguła przymusu

adwokackiego (art. 87¹ § 1 k.p.c.). W tej sytuacji – zgodnie z art. 130 § 5 k.p.c. – należy zwrócić wniosek, skoro złożony on został z naruszeniem wspomnianego art. 87¹ k.p.c.

Niezależnie od tego należy stwierdzić, że w skardze kasacyjnej powinien być sformułowany wyraźny wniosek o treści wskazanej w § 3 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801 ze zm.; por. jednak s. 3 skargi wnioskodawczyni).

aj